

Załącznik do uchwały nr 30/2021
Rady Naukowej Instytutu Pedagogiki Uniwersytetu Szczecińskiego z dnia 22 kwietnia 2021 r.
w sprawie odwołania dr Joanny Gruby od uchwały nr 15/2021 Rady Naukowej Instytutu
Pedagogiki Uniwersytetu Szczecińskiego z dnia 18 lutego 2021 r. w sprawie odmowy nadania
stopnia doktora habilitowanego nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika dr Joannie Gruby

Uzasadnienie
– opinia Rady Naukowej Instytutu Pedagogiki Uniwersytetu Szczecińskiego
o odwołaniu dr Joanny Gruby

Rada Naukowa Instytutu Pedagogiki Uniwersytetu Szczecińskiego podtrzymuje w mocy stanowisko wyrażone w uchwale nr 15/2021 Rady Naukowej Instytutu Pedagogiki Uniwersytetu Szczecińskiego z dn. 18.02.2021 r. w sprawie odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika dr Joannie Gruby.

Uchwała w sprawie odmowy poparcia odwołania dr Joanny Gruby do Rady Doskonałości Naukowej za pośrednictwem Rady Naukowej Instytutu Pedagogiki Uniwersytetu Szczecińskiego, od powyższej Uchwały, podjęta została jednogłośnie.

Członkowie Rady Naukowej Instytutu Pedagogiki Uniwersytetu Szczecińskiego podtrzymali swoje stanowisko, że Pani doktor Joanna Gruby **nie spełniła wymogów ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie pedagogika**, określonych w art. 16 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. (Dz. U. z 2017 r. poz. 1789 ze zm.), zwanej dalej „Ustawą”.

Decyzję tę podjęto na podstawie wnikliwych, rzetelnych, obszernych ocen, osiągnięcia naukowego stanowiącego podstawę do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego w dyscyplinie pedagogika oraz ocen pozostałego dorobku naukowo-badawczego, dydaktycznego, organizatorskiego i popularyzującego naukę, dokonanych przez Recenzentów oraz pozostałych Członków Komisji Habilitacyjnej, opiniujących przedmiotowy wniosek oraz po przeprowadzonych na kilku posiedzeniach Rady Naukowej dyskusjach rozpatrujących także inne dodatkowe wnioski – skargi Habilitantki składane do JM Rektora i Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie.

Na posiedzeniu Rady Naukowej Instytutu Pedagogiki w dniu 22. kwietnia 2021 r., w całości poświęconego rozpatrzeniu odwołania Pani dr Joanny Gruby adresowanego do Rady Doskonałości Naukowej, odniesiono się do zarzutów w nim zawartych. Członkowie Rady Naukowej, poza przedstawieniem własnych stanowisk, aprobowali również argumenty Członków Komisji Habilitacyjnej, tj. Recenzentów, którzy w odrębnych pismach ustosunkowali się do uwag krytycznych wyrażonych przez Habilitantkę w odwołaniu (Załączniki : Opinia recenzentek na zarzuty w odwołaniu dr J. Gruby- 1, 2, 3).

W dyskusji zwerbalizowano (powtórzono) wiele zasadniczych w swej wymowie argumentów, które składają się na ocenę dorobku naukowego wskazującą m. in.: brak elementarnej wiedzy teoretycznej i rozumienia roli teorii w nauce, brak krytycznej refleksji dotyczącej instrumentarium diagnostycznego, brak wiedzy i kompetencji metodologicznych, co składa się na potencjał samodzielnego pracownika nauki i zamyka się w najważniejszej konkluzji: **niespełnienia przez Habilitantkę wymogu „znacznego wkładu autorki w rozwój określonej dyscypliny naukowej”** (art. 16 ust. 2 pkt. 1 i 2 Ustawy).

W odniesieniu do zarzutów przywołanych przez Kandydatkę w odwołaniu wskazano następujące argumenty, podważające ich zasadność.

1. Odniesiono się do wielokrotnie powtarzanego przez Doktor Joannę Gruby zarzutu

o powołaniu przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów, niekompetentnych recenzentów („art. 20 ust. 6 u.s.n. w związku z art. 84 § 1 k.p.a. – **nieprawidłowy wybór recenzentów i niemerytoryczne oceny dorobku naukowego przez osoby, które nie posiadają osiągnięć w zakresie logopedii i opracowania testów diagnostycznych, co miało istotny wpływ na podjęcie uchwały w odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego**”). Przywołano w tym miejscu szczegółową ocenę dorobku i kompetencji Recenzentek; przesłane Radzie Naukowej Instytutu Pedagogiki przez: prof. zw. dr hab. Dorotę Klus-Stańską, dr hab. prof. dr hab. Ewę Filipiak oraz Dorotę Podgóorską-Jachnik, prof. US, pisma odnoszące się do zarzutów odwołania potwierdzają kompetencję recenzentek ukazując jednoznacznie bezzasadność zarzutu. (Załączniki nr 1,2,3).

2. Członkowie Rady Naukowej Instytutu Pedagogiki podtrzymali przekonanie, że powołane Recenzentki wykazują wysoki poziom profesjonalizmu – ich autorytet naukowy, dorobek i doświadczenia naukowo – badawcze pozwoliły na całościową i dogłębnie merytoryczną ocenę dorobku naukowego dr Joanny Gruby. Tym samym podkreślono też, że decyzja o składzie Komisji Habilitacyjnej podjęta przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów, była bezspornie zasadna. Recenzentki odniosły się do wysuniętego zarzutu, iż „**recenzje napisane są z rażąco nierzetelnością**” poprzez nieoceniecie przez recenzentów i członków Komisji Habilitacyjnej materiałów diagnostycznych wchodzących w skład głównego osiągnięcia pt. *Testy do diagnozy wybranych aspektów rozwoju dziecka*, co miało istotny wpływ na podjęcie uchwały o odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego” ponownie merytorycznie uzasadniając swoją wcześniej wyrażoną ocenę, która nie budzi najmniejszych wątpliwości w opinii Członków Rady Naukowej Instytutu Pedagogiki. (Załączniki nr 1,2,3).

3. Rada Naukowa Instytutu Pedagogiki *en bloc* odniosła się do kilku zarzutów dotyczących uchybień formalnych w prowadzeniu dokumentacji, jej udostępnianiu i gromadzeniu w ramach procedur awansowych realizowanych przez Uniwersytet Szczeciński. („art. 6,7, 7b,8, 73 k.p.a. – **poprzez prowadzenie postępowania przez Uniwersytet Szczeciński budzący brak zaufania i naruszenie prawa w tym: niszczenie dokumentów, nieudostępnienie lub przewlekłość w udostępnianiu dokumentacji oraz nieudzielenie informacji związanych z poszczególnymi etapami postępowania habilitacyjnego, co miało istotny wpływ na jawność i transparentność postępowania**”).

Członkowie Rady Naukowej Instytutu Pedagogiki z zaskoczeniem przyjęli te zarzuty, ponieważ po decyzji JM Rektora przekazującej Radzie Naukowej Instytutu Pedagogiki prowadzenie postępowania habilitacyjnego dr Joanny Gruby, a podjętej wskutek otrzymanego postanowienia Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów (z dnia 20.08.2020 r.) zobowiązującego Uniwersytet Szczeciński do jego przeprowadzenia, Rada Naukowa Instytutu Pedagogiki już 16 września 2020 r. podjęła uchwałę powołując 3 członków Komisji Habilitacyjnej i następnie bardzo sprawie przeprowadzała kolejne etapy postępowania (pomimo rezygnacji z pracy w Komisji Habilitacyjnej trzech członków i konieczności powoływania przez Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów kolejnych), co umożliwiło zamknięcie postępowania habilitacyjnego już dnia 18 lutego 2021 r. – zgodnie z nakazem Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów (załącznik: Harmonogram przebiegu postępowania). Tak sprawna praca Rady Naukowej Instytutu Pedagogiki również została zakwestionowana przez Habilitantkę, która zarzuciła „**nagle przyśpieszenie pracy Rady**”.

Nieprawdziwy jest także zarzut, że **Habilitantka nie była informowana o poszczególnych etapach postępowania habilitacyjnego** o czym świadczy bogata korespondencja mailowa prowadzona z Przewodniczącą Rady Naukowej, (załącznik: korespondencja mailowa), która jednocześnie dowodzi właśnie pełnej transparentności działania Rady Naukowej Instytutu Pedagogiki oraz okazywanego Habilitantce należytego szacunku, co z kolei przeczy także zarzutowi jakiegoś „**uprzedzenia przewodniczącej Rady do Habilitantki**”.

Rada Naukowa Instytutu Pedagogiki wskazała na trudne do wyjaśnienia z użyciem racjonalnej argumentacji wielokrotne błędy formalne i merytoryczne w dokumentach autorstwa Habilitantki. Znamiennym jest fakt, że Kandydatka do końca postępowania habilitacyjnego nie zdołała dowiedzieć się, jakie gremium w Uniwersytecie Szczecińskim prowadzi Jej postępowanie habilitacyjne, kierując liczne pisma do nieistniejącego Instytutu Nauk Pedagogicznych, bądź Rady Wydziału, która w nowej organizacji Uniwersytetu Szczecińskiego zajmuje się wyłącznie sprawami kształcenia studentów.

Habilitanta zaskarża także uchwałę „**w sprawie odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego nauk pedagogicznych dr Joannie Grubie**”. To formalne uchybienie pojawiało się także i w innych pismach kierowanych do Rady Naukowej Instytutu Pedagogiki i Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie.

Zasadne jest natomiast podkreślenie, że na istotne uchybienia w dokumentacji przygotowywanej przez Kandydatkę zwróciła uwagę Komisja Habilitacyjna wskazując, że prace złożone Komisji do oceny różnią się tytułem, rokiem wydania, imieniem współautora oraz liczbą pozycji, co było niezgodne z opisem prac zgłoszonych przez Habilitantkę we wniosku do Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów, jako podstawowe osiągnięcie naukowe. Habilitantka tych rozbieżności nigdzie nie wyjaśnia (na przykład w Autoreferacie, czy odrębnym oświadczeniu). W wyniku powyższego ugruntowuje się przekonanie, że Habilitantka nie zna albo nie potrafi zinterpretować określonych w przedmiotowej Ustawie dyscypliny naukowej, trybu, zasad i etapów postępowania habilitacyjnego, a dokumentację, którą przedłożyła do oceny Komisji Habilitacyjnej przygotowała niedbale.

Znacznie poważniejsze konsekwencje, zdaniem Rady Naukowej Instytutu Pedagogiki, ma jednak przekonanie Pani dr Joanny Gruby, że w dowolny sposób i w dowolnym czasie (także poprzez nawiązanie bezpośredniego kontaktu z członkami Komisji Habilitacyjnej podczas trwania postępowania habilitacyjnego), może dosyłać dokumenty potwierdzające w Jej ocenie, wartość naukową własnego dorobku. Kandydatka nie jest świadoma rekomendowanych przez Radę Doskonałości Naukowej tzw. dobrych praktyk czy procedur, opracowanych przez Ministerialny Zespół ds. Etyki w Nauce, podkreślających, że procedura decyzyjna powinna przebiegać z zachowaniem zasad poufności zwłaszcza na etapie gromadzenia recenzji.

Za zaskakujące i niestosowne Rada Naukowa Instytutu Pedagogiki uznała wystosowane przez dr Joannę Grubę zaproszenie do członków Komisji Habilitacyjnej podczas procesu recenzyjnego na spotkanie zorganizowane przez siebie, uzasadnione słowami: „**będąc świadoma niskiego przygotowania merytorycznego recenzentów do oceny narzędzi typu test, zaproponowałam udział całej Komisji Habilitacyjnej w seminarium**”. W korespondencji wysłanej za pośrednictwem poczty elektronicznej do Sekretarza Komisji zaproszenie zostało zatytułowane jeszcze bardziej dosadnie: „Szkolenie dla członków Komisji Habilitacyjnej”. (załącznik: korespondencja kierowana do prof. T Żółkowskiej)

Ponieważ Komisja nie skorzystała z tego „**oficjalnego zaproszenia**” Habilitantka uznała, że „**zaskutkowało to brakiem możliwości dogłębnego poznania narzędzi, jakimi są testy do diagnozy dzieci**”. Jednocześnie dr Joanna Gruby konstatuje, ewaluując w zaskakujący sposób wartość wypracowanych przez siebie testów, że: „ **należy zwrócić uwagę, że to nie narzędzie, ale diagnosta jest odpowiedzialny za prawidłowy przebieg diagnozy**”. Rada Naukowa Instytutu Pedagogiki podziela opinię prof. dr hab. Doroty Klus-Stańskiej, że „dr J. Gruba, będąc autorką wprowadzonych przez nią do praktyki społecznej testów diagnostycznych, nie ma pojęcia, co oznaczają wskaźniki trafności i rzetelności oraz jakie ma to konsekwencje dla wyników otrzymywanych za pomocą tych narzędzi. Nie rozumie, że słaba trafność oznacza, że test nie mierzy tego, co się deklaruje, a nierzetelność, że po prostu mierzy źle”.

4. Habilitantka w tonie roszczeń i pouczeń sformułowała wniosek o zawieszenie postępowania

habilitacyjnego na podstawie „art. 98, par. 1 k.p.a. – poprzez uniemożliwienie mi jako stronie udziału w postępowaniu odmowę zawieszenia postępowania oraz podanie niewłaściwej podstawy zawieszenia postępowania, co miało istotny wpływ na podjęcie uchwały o odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego”. Lakoniczny zapis o potrzebie wstrzymania prac do momentu pozyskania „opinii biegłych odnośnie recenzji” nie stanowił, w przekonaniu Rady Naukowej Instytutu Pedagogiki, na tym etapie postępowania habilitacyjnego, warunku wystarczającego, aby postępowanie zawiesić. Rada Naukowa odmówiła Kandydatce możliwości zawieszenia postępowania w poczuciu poszanowania interesu społecznego, którego elementem jest ład proceduralny, w tym zastosowanie się do rygoru nałożonego przez Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów dotyczącego terminu na przeprowadzenie postępowania. W uzasadnieniu odmowy zawieszenia Habilitantka została poinformowana, że przysługuje Jej ewentualnie procedura odwoławcza, w której to może przedstawić swoje argumenty w odniesieniu do otrzymanych recenzji. Poszanowanie interesu społecznego ma również wymiar poszanowania środków publicznych. Uniwersytet Szczeciński zapłacił już karę w wysokości 1000 zł, w wyniku odrębnego zażalenia p. dr Joanny Gruby, złożonego w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w Szczecinie, zaskarżającego opieszałość proceduralną uczelni, która była jedynie wynikiem prowadzonej korespondencji przez Rektora Uniwersytetu Szczecińskiego z Centralną Komisją ds. Stopni i Tytułów, w celu ustalenia zasad odpłatności za procedurę habilitacyjną dr J. Gruby.

5. Rada Naukowa zwróciła też uwagę, że Pani dr Joanna Gruby w dokumentach, które upublicznia na stronach Internetu poświadczą nieprawdę i godzi w dobre imię Uniwersytetu Szczecińskiego, informując o nieprofesjonalnym, bo pośpiesznym podejmowaniu decyzji przez Radę Naukową np. odbyciu jednego spotkania Rady Naukowej, podczas gdy były to dwa oddzielne posiedzenia: *18.02.2021 r. – otrzymałam informację od B. Kromolickiej, że Rada Wydziału Nauk Pedagogicznych (nie ma takiej Rady w Uniwersytecie Szczecińskim) podjęła na jednym posiedzeniu dwie uchwały w mojej sprawie: uchwałę o odmowie zawieszenia wniosku habilitacyjnego i uchwałę o odmowie nadania mi stopnia doktora habilitowanego.*

Dokumentacja przebiegu postępowania, a także informacja mailowa skierowana do Habilitantki potwierdzają, że była informowana o tym, że odbędą się dwa kolejne posiedzenia Rady Naukowej Instytutu Pedagogiki (załączniki: protokoły z posiedzenia w dniach 11 i 18.02.2021 r.).

Rada Naukowa Instytutu Pedagogiki podkreśla, że Habilitantka była także informowana o tym, że zgodnie z art. 73 k.p.a (prawo dostępu strony do akt sprawy) miała prawo wglądu w swoje akta, sporządzania notatek, kopii lub odpisów, a na Jej prośby, z uwagi na sytuację pandemii Covid 19 oraz odległość do Szczecina utrudniającej osobisty wgląd w akta sprawy, Sekcja ds. Nauki przesyłała dokumenty, o które wnioskowała, bądź też informowała o konieczności zwrócenia się do decyzji Rektora Uniwersytetu Szczecińskiego, co miało miejsce w przypadku prośby o udostępnienie umów zawartych z członkami Komisji Habilitacyjnej. Wobec powyższego **nieprawdziwy jest zarzut Habilitantki, że dokumenty były niszczone.** Nagrania z posiedzeń Komisji Habilitacyjnej, jak i Rady Naukowej Instytutu Pedagogiki nie stanowią akt sprawy, służyły jedynie do przygotowania protokołów, które następnie były przyjmowane w głosowaniu na posiedzeniu przez członków Rady Naukowej Instytutu Pedagogiki, a następnie podpisywane przez przewodniczącą Rady i protokolantkę.

Wobec powyższych argumentów Rada Naukowa Instytutu Pedagogiki stanowczo nie popiera odwołania Pani dr Joanny Gruby.

Załączniki:

1. Opinia recenzentek: prof. Dr hab. Doroty Klus-Stańskiej; prof. dr hab. Ewy Filipiak; dr hab. Doroty Podgórskiej -Jachnik prof. UŁ na zarzuty w odwołaniu dr J. Gruby- 1, 2, 3).
2. Harmonogram przebiegu postępowania habilitacyjnego dr J. Gruby

3. korespondencja mailowa z dr J. Gruby
4. korespondencja kierowana do prof. T Żółkowskiej z dn. 26.X.2020 r.
5. protokoły z posiedzenia w dniach 11 i 18.02.2021 r, korespondencja mailowa

PRZEWODNICZĄCA RADY NAUKOWEJ
Instytutu Pedagogiki
Uniwersytetu Szczecińskiego

prof. dr hab. Barbara Kromolicka